

[Povlsen.]

kirkelige Omraade — jeg vil for Resten ikke sige: *har været*, for han er det i Virkeligheden den Dag i Dag — mener, at den grundtvigske Kirkepolitik har tabt Slaget — han bruger ikke Ordet „dødsdømt“, men han siger, at den har tabt Slaget —, og han mener, det var i 1922, at Slaget blev tabt, og jeg skal egentlig ikke modsig det ærede Medlem i dette, at 1922 betegner et tabt Slag for den grundtvigske Kirkepolitik. Deri har det ærede Medlem Ret, og han citerede her Redaktør Hans Jensen fra Slagelse, som netop en Gang skal have brugt Udtrykket, at nu var Slaget tabt. Men naar det ærede Medlem Hr. Borgbjerg saa mente, at Redaktør Hans Jensen dermed havde opgivet den grundtvigske Kirkepolitik, saa tror jeg, det ærede Medlem tager ganske fejl, ja, jeg ved, at han tager ganske fejl, for Redaktør Hans Jensen staar den Dag i Dag som ivrig Forkæmper for de grundtvigske Frihedsdeer paa det kirkelige Omraade. Men det gør det ærede Medlem Hr. Borgbjerg jo ogsaa, det er netop de grundtvigske Frihedsdeer, det ærede Medlem Hr. Borgbjerg vil kæmpe for i det kirkelige Udvalg, som han nu foreslaar nedsat.

Men her er det, jeg staar overfor noget, jeg ikke kan forstaa, og det er det, at det ærede Medlem kan tro, at det kirkelige Udvalg — som nu vil blive nedsat, derom kan der ikke være nogen Tvivl — vil egne sig til at give et Stød fremad i saa Henseende. Jeg mener, at det i Virkeligheden vil blive en Hindring og en Hemning for grundtvigske Frihedsdeers Fremførelse. Saa længe det kirkelige Udvalg sidder, bliver intet gennemført, alt bliver lagt hen i en Skuffe. Jeg har stillet to Forslag, som jeg i høj Grad kunde ønske gennemført, men de skal vel dele Skæbne med andre og havne i den samme Skuffe. Nej, vil man virkelig fremad, maa jeg tilstaa, at jeg er enig med Venstres Ordfører i Landstinget, Fru Inger Gautier Schmit, som udtalte, at Vejen fremad var, at de forskellige Partier fremsatte deres Anskuelser og deres Krav til den kirkelige Lovgivning i Lovforslags Form og førte dem frem her paa Rigsdagen. Alle disse Spørgsmaal er i Virkeligheden ogsaa saa grundigt gennemdrøftet, at man ikke behøver noget kirkeligt Udvalg for at føre denne Drøftelse videre.

Det radikale Venstre er gaaet den Vej, som det ærede Landstingsmedlem af Venstre, Fru Inger Gautier Schmit ønskede der skulde gaas. Vi har fremsat to Forslag,

som jo siden vil komme til Behandling, og jeg skal derfor ikke komme ind paa dem her, og jeg mener, at Socialdemokraterne ud fra de Synspunkter, som de har gjort gældende, baade i Landstinget og her, ogsaa maatte kunne fremsætte deres Forslag — de vil ikke komme til at falde langt udenfor de Forslag, som det radikale Venstre har forelagt. Jeg venter ogsaa fra socialdemokratisk Side Tilslutning til de to Forslag, som vil komme til Behandling siden. Fra det konservative Folkepartis Side har man et udmærket Materiale at ty til, idet man ganske simpelt kan gribe i den Bunke af Forslag, der fremkom i det kirkelige Udvalg af 1903; der er saamænd tilstrækkeligt selv for den mest udpræget konservative Smag, der er et fuldt færdigt Forfatningsudkast. Det konservative Folkeparti er vel ogsaa i Stand til at lave om paa disse Forslag efter deres Ønske, og det vil være mere praktisk og langt billigere end nu at skulle have et kirkeligt Udvalg til at drøfte de Spørgsmaal, som atter og atter har været drøftet. Jeg tør vel nok sige, at den Forhandling, der er ført her, de Taler, der er holdt her, min egen iberegnet, viser, at der ikke kan siges noget nyt om disse Spørgsmaal, de er saa gennemdrøftet, at man saa vist ikke behøver et kirkeligt Udvalg til at gentage disse Drøftelser.

Fra Venstres Side vil man blive staaende paa de kirkelige Love af 1922 — jeg har dog det Indtryk af Venstres Ordfører i Landstinget, at man ikke mener, at den kirkelige Lovgivning dermed er afsluttet, men at man udmærket godt kan tænke sig en fortsat Drøftelse og fortsat Udvikling i frisindet Retning.

Vi undgaar dog neppe det kirkelige Udvalg, og vi undgaar jo neppe heller den Sammensætning, der er foreslaaet her, hvor urimelig denne Sammensætning end er. Jeg beklager den højtærede Kirkeminister, naar han skal til at forestaa alle de Valg, der skal foretages her. Jeg gad egentlig vide, hvordan den højtærede Kirkeminister vil faa Valgmenighederne til at vælge Medlemmer. Valgmenighederne har ikke nogen fælles Repræsentation. Skal det være samtlige Medlemmer af samtlige Valgmenigheder Landet over, som man vil lade stemme? Det vil ikke blive saa helt let. Urimeligt er det naturligvis, at selvsupplerende Bestyrelser for „Indre Mission“ og „Det københavnske Kirkefond“ skal have Ret til at udpege et Medlem. Men dette er der intet at gøre ved. Udvalget vil blive vedtaget i den Sammensætning, hvori det er foreslaaet her. Men jeg vil